

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2017/416.
Datum van uitspraak
9 februari 2017
Rolnummer
2016/AB/105

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000769657-0001-0006-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - pensioenen
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

V.

appellant, vertegenwoordigd door mr. DUGARDIN Natacha, advocaat te 1060
BRUSSEL, Jourdanstraat 31,

tegen

FEDERALE PENSIOENDIENST, met zetel te 1060 BRUSSEL, Zuidertoren, geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. KRUIJEN Valerie, advocaat te 1800 VILVOORDE, Xavier
Buissetstraat 26.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 18 december 2015 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 7e kamer
(A.R. 14/2979/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 29 januari
2016,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare
terechtzing van 12 januari 2017, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar
ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor
uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer V heeft op 7 oktober 2013 een aanvraag ingediend tot het bekomen van een inkomensgarantie voor ouderen. Bij beslissing van 10 juni 2014 werd de inkomensgarantie niet toegekend, omdat het totaal van de aanrekenbare bestaansmiddelen hoger lag dan het bedrag van de inkomensgarantie. De Rijksdienst voor Pensioenen hield in het bijzonder rekening met een bedrag van € 6.187,59 als aanrekenbare pensioenen en een bedrag van € 9.092,45 als aanrekenbare roerende goederen. Deze roerende goederen had de heer V in de loop van de maand september 2013 geërfd na het overlijden van zijn moeder.

2.

De heer V heeft deze beslissing betwist voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel bij verzoekschrift van 10 september 2014, in zoverre rekening gehouden werd bedrag van € 9.092,45 als aanrekenbare roerende goederen.

Bij vonnis van 18 december 2015, ter kennis gebracht op 29 december 2015, heeft de arbeidsrechtbank de vordering als ongegrond afgewezen.

Bij verzoekschrift van 29 januari 2016 heeft de heer V hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

1.

Het hoger beroep is tijdig ingesteld.

2.

Volgens de Rijksdienst voor Pensioenen is het beroep echter onontvankelijk omdat het verzoekschrift op onvoldoende wijze de grieven tegen het vonnis uiteenzet. Volgens de Rijksdienst veronderstelt de toepassing van artikel 1057,7° van het Gerechtelijk Wetboek, dat de verplichting bevat om het verzoekschrift te motiveren, dat de argumentatie van de eerste rechter wordt "ontmoet".

Volgens de heer V is het hoger beroep wel degelijk voldoende gemotiveerd. Het duidt immers voldoende aan om welke reden hij zich niet kon verzoenen met het vonnis, te weten dat het vonnis op onjuiste wijze had rekening gehouden met het bedrag van de erfenis van zijn moeder en anderzijds ten onrechte zijn argumentatie, dat de wijze waarop de roerende goederen aangerekend werden discriminatoir was in vergelijking met de wijze waarop onroerende goederen in rekening werden gebracht, verworpen heeft.

3.

Overeenkomstig artikel 1057, 7°, van het Gerechtelijk Wetboek moet de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid, de uiteenzetting van de grieven bevatten. Voor de nakoming van die verplichting is het noodzakelijk, maar voldoende dat de appellant zijn bezwaren tegen de bestreden beslissing vermeldt. Die vermelding moet klaar en duidelijk genoeg zijn om de geïntimeerde partij in staat te stellen zijn conclusie voor te bereiden en om de rechter in beroep in staat te stellen de draagwijdte ervan na te gaan. Die verplichting houdt niet in dat ook de middelen tot staving van de grieven moeten worden vermeld (Cass. 02.05.2005, J.T. 2006, 224; www.cass.be). Het volstaat m.a.w. dat de beroepsakte duidelijk aangeeft op welke punten het bestreden vonnis bekritiseerd wordt. De partij die in beroep komt kan daarbij volstaan met verwijzing naar de motieven die hij voor de eerste rechter aanvoerde en die naar zijn mening niet voldoende weerlegd zijn door het vonnis.

Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

De heer V voert in hoofdzaak een principiële betwisting. Hij stelt dat bij de aanrekening van bestaansmiddelen de roerende goederen meer in rekening worden gebracht dan de onroerende goederen, zonder dat daarvoor een voldoende rechtvaardiging bestaat. Aldus zou er een ongelijke behandeling zijn tussen de aanvragers van de inkomensgarantie, die over roerende goederen beschikken en de aanvragers die over een onroerend goed beschikken met dezelfde waarde, maar dat anders en lager in mindering wordt gebracht.

Verder voert de heer V aan dat de eerste rechter het bedrag van de erfenis ten onrechte geraamd heeft op € 104.564,58 terwijl hij slechts een bedrag van € 96.000 zou ontvangen hebben.

De Rijksdienst voor Pensioenen vraagt de bevestiging van het vonnis en verwijst daarbij naar de motieven van het eerste vonnis.

2.

Overeenkomstig artikel 7, § 1 van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen kan de inkomensgarantie enkel worden toegekend na onderzoek van de bestaansmiddelen en van de pensioenen.

Overeenkomstig artikel 9 bepaalt de koning de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van het bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht.

Overeenkomstig artikel 24 van het Koninklijk Besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen wordt, voor de al dan niet belegde roerende kapitalen, rekening gehouden met 4% van de schijf gelegen tussen € 6.200 en € 18.600 en met 10% van de boven die schijf gelegen bedragen.

3.

Overeenkomstig artikel 8 van de wet wordt bij de berekening van de bestaansmiddelen rekening gehouden met het niet vrijgestelde gedeelte van het kadastraal inkomen van de onroerende goederen, waarvan de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, samen of alleen de volle eigendom of het vruchtgebruik hebben. Overeenkomstig artikel 20 van het koninklijk besluit wordt, voor de berekening van bestaansmiddelen, een bedrag van € 743,68 afgetrokken van het globaal kadastraal inkomen. Overeenkomstig artikel 35 wordt voor de berekening van de bestaansmiddelen het bedrag van het niet vrijgestelde kadastraal inkomen vermenigvuldigd met drie.

Overeenkomstig artikel 10, al. 1 van de wet wordt, wanneer de betrokkene en/of de personen waarmee hij dezelfde hoofdverblijfplaats deelt, roerende of onroerende goederen om niet of onder bezwarende titel hebben afgestaan in de loop van de 10 jaren, die voorafgaan aan de datum waarop de aanvraag uitwerking heeft, een inkomen als bestaansmiddelen in rekening gebracht. Overeenkomstig artikel 23 en 32, § 1 van het koninklijk besluit wordt bij de afstand van een onroerend goed uitgegaan van de verkoopwaarde van dit goed, met dien verstande dat de eerste schijf van € 37.200 vrijgesteld wordt van de aanrekening van de bestaansmiddelen.

5.

De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld met betrekking tot het doel en de gevolgen van de ter beoordeling staande norm. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

6.

Zoals de eerste rechter terecht opmerkte bestaat er een objectieve en redelijke verantwoording voor het feit dat de wetgever een onderscheid maakt tussen de aanrekening als bestaansmiddelen van de roerende goederen en de onroerende goederen. De inkomensgarantie voor ouderen is, zoals de wetgeving tot instelling van het recht op de maatschappelijke integratie, een bijstandsregeling waarbij rekening gehouden wordt met de bestaansmiddelen waarover de aanvrager effectief kan beschikken om in zijn bestaan te voorzien. Roerende goederen zijn uiteraard veel gemakkelijker toegankelijk als bestaansmiddel dan onroerende goederen.

Het komt in dit kader aan de wetgever - en niet aan de rechter - toe om, vanuit de doelstellingen van de reglementering, de juiste afweging te maken met betrekking tot het in aanmerking nemen van de bestaansmiddelen. Het onderscheid dat de reglementering inzake de inkomensgarantie voor ouderen maakt tussen de aanrekening van roerende en onroerende goederen, is hetzelfde als de aanrekening die gebeurt in het kader van de wet van 26 mei 2002 op de maatschappelijke integratie. Dit onderscheid terzijde schuiven in het kader van de inkomensgarantie voor ouderen, zou als gevolg hebben dat een andere "discriminatie" tot stand komt, nl. tussen de personen die onder de toepassing vallen van de wetgeving op de maatschappelijke integratie en de personen die onder toepassing vallen van de inkomensgarantie voor ouderen.

Overigens zou men ook kunnen oordelen dat de ingeroepen discriminatie in feite als grondslag heeft het feit dat de onroerende goederen niet op hun werkelijke waarde worden in rekening gebracht (omdat het kadastraal inkomen sinds 1975 in feite nooit aan de werkelijke huurwaarde van een woning is aangepast), en de "discriminatie" ongedaan zou moeten gemaakt worden door een aanpassing van het in aanmerking nemen van de werkelijke waarde van de onroerende goederen (cf. bij analogie, Grondwettelijk Hof, 103/204 van 10 juli 2014 inzake de pensioenen van politiepersoneel).

7.

Voor wat betreft de verschillende manier van aanrekening van de opbrengst van de verkoop van een onroerend goed (waarbij de eerste schijf van € 37.200 van de verkoopwaarde vrijgesteld wordt) moet er op gewezen worden dat deze regeling betrekking heeft op de verkoop van een onroerend goed gedurende de 10 jaar voorafgaande aan de aanvraag van de inkomensgarantie voor ouderen. Daarbij kan in redelijkheid rekening gehouden worden met de omstandigheid dat een deel van de opbrengst van de verkoop reeds aangewend is als bestaansmiddel vóór de aanvraag van de inkomensgarantie.

8.

Voor wat betreft de vaststelling van het roerend kapitaal dat in aanmerking genomen werd, moet vastgesteld worden dat dit berekend werd op de aangifte van nalatenschap zoals deze door de heer V werd gedaan (1/4 van het verschil tussen activa en passiva) en dat de heer V niet bewijst dat hij een lager bedrag ontvangen heeft. Overigens zou, indien uitgegaan wordt van een kapitaal van € 96.000 (hetzij dus circa € 8.000 minder) de aanrekening van het roerend kapitaal slechts met € 800 verminderd worden. Ook in dat geval waren de inkomsten van de heer V te hoog om aanspraak te kunnen maken op een inkomensgarantie.

9.

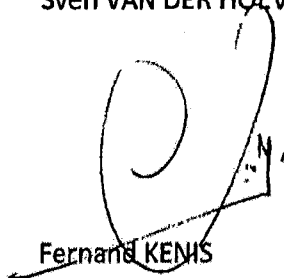
Het vonnis waartegen beroep dient dan ook bevestigd te worden.

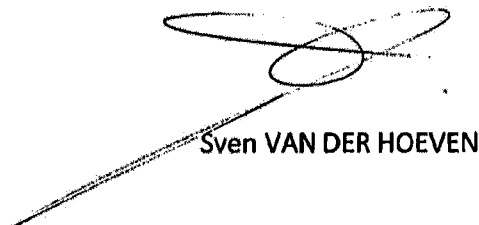
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Christian LAURIERS,
Jean-Paul BUEKENHOUT,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende,
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

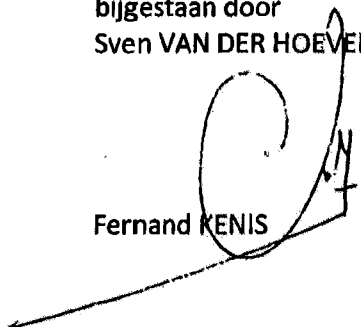
Christian LAURIERS

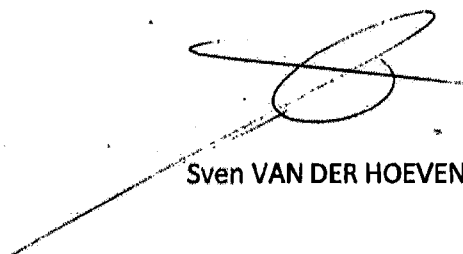
Jean-Paul BUEKENHOUT

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 9 februari 2017 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

